

A cartoon illustration of a brown crab with large, expressive eyes and a friendly smile. It is positioned in the bottom right corner of the page.

AMBULANCIA NA PLÁŽI

FRAGMENT

Julinka – malá zverolekárka 5

Ambulancia na pláži

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatrosmedia.sk

FRAGMENT

Rebecca Johnson

**Julinka – malá zverolekárka 5 –
Ambulancia na pláži – e-kniha**

Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

Rebecca Johnson

Julinka malá zverolekárka

AMBULANCIA NA PLÁŽI

Ilustrácie Kyla May

Venujem môjmu Neilovi, ktorý je tu vždy pre mňa.

R. J.

čítanie pre radosť a poučenie

Rebecca Johnson

Julinka – malá zverolekárka 5 – Ambulancia na pláži

Prvý raz vyšlo v roku 2014 vo vydavateľstve Penguin Group (Australia), 707 Colins Street, Melbourne, Victoria 3 008, Australia (a division of Pearson Australia Group Pty Ltd)

Text copyright © Rebecca Johnson, 2014

Illustrations copyright © Kyla May Productions, 2014

First published by Penguin Group (Australia), 2014

Originál *Juliet, Nearly a Vet: Beach Buddies*

ISBN 978-0-14-330824-9

Preklad Ema Liptáková

Redakčná a jazyková úprava Petra Drábeková

Zodpovedná redaktorka Katarína Lalíková

Technická redaktorka Lucie Mikešová

Vydalo nakladateľstvo Fragment v Bratislave v roku 2016

v spoločnosti Albatros Media Slovakia, s. r. o.,

so sídlom Mickiewiczova 9, Bratislava, Slovenská republika

Číslo publikácie 1 144

Dotlač 1. vydania, 2019

Sadzbú zhotovilo Grafické a DTP studio FRAGMENT

Objednávky kníh:

www.albatrosmedia.sk

eshop@albatrosmedia.sk

tel.: 02/4445 2048

© Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2019

Translation © Ema Liptáková, 2016

Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie kopírovať a rozširovať za účelom rozširovania v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom bez písomného súhlasu vydavateľa.

Cena uvedená výrobcom predstavuje nezáväznú odporúčanú spotrebiteľskú cenu.

ISBN v tlačenej verzii 978-80-564-0098-2

ISBN e-knihy 978-80-564-0254-2 (1. zverejnenie, 2019)

ALBATROS MEDIA

Ahoj!
Volám sa Júlia, mám desať rokov
a som skoro zverolekárka.

Stavím sa, že sa práve v duchu pýtate, ako môže
byť desaťročné dievča skoro zverolekárka.

Je to však celkom jednoduché: moja mama je
zverolekárka, a tak sledujem, ako pracuje, a stále
jej pomáham. Verte mi, nie je to vôbec ťažké.

Kapitola 1 Zverolekári nemajú nikdy voľno

„Ponáhľaj sa, Julinka, lebo ten stan budeme stavať potme!“

Ockov hlas začínal znieť naštvane.

„Už bežím,“ zakričala som a zároveň som sa pokúšala napchať ešte niekoľko vecí do svojej zverolekárskej tašky, ktorú som si vyrobila z otcovho starého rybárskeho kufríka. Jednu pracku sa mi podarilo zapnúť, ale druhá nechcela zacvaknúť.

Keď som s nákladom v rukách vybehla pred dom, otcov zhrozený výraz hovoril za všetko. Kufor auta bol takmer plný.

„Tak to nie! Všetko si vziať nemôžeš,“ pokrútil otec hlavou.

To sa k nám už blížila moja najlepšia kamarátka Zuzka, ktorá býva vo vedľajšom dome. Ideme spolu kempovať a už sa na to veľmi tešíme. Niesla si malý batôžtek, ktorý bol asi o polovicu menší ako ten môj, ale ja na rozdiel od nej so sebou vždy nosím aj množstvo zverolekárskeho vybavenia. Na takom výlete sa môže prihodiť čokoľvek, preto musím byť pripravená na všetko.

„Neboj sa, ocko,“ utešila som ho.
„Dám si to pod nohy. Aspoň si ich budem mať o čo oprieť.“

„A kde bude sedieť pes?“

„Predsa na mojich kolenách!“

„Julinka, cesta bude trvať štyri hodiny. Pes nevydrží tak dlho ležať na jednom mieste.“

„Tak si potom môže ľahnúť ku mne,“
ponúkla sa Zuzka nápomocne.

„A tiež ku mne,“ pridala sa Adam,
ktorý držal tri dinosaury a pritom sa
pokúšal rozbaľiť si lízanku.

„Dobre, ako myslíte. No nechcem
počuť nijaké šomranie.“

„Kto zasa šomre?“ opýtala sa
mama a zabuchla za sebou dvere
na dome.

„Zatiaľ nikto,“ zamrmľal ocko.

Ešte sme ani nevyšli z našej ulice
a chudáčik Cézar prdol. Určite to
spôsobilo nadšenie z toho, že s nami
ide na prázdniny. Pozrela som sa na
Zuzku, ktorá sa s uslzenými očami
pokúšala dýchať cez košeľu.

Adam zavyl od smiechu. Chalanov
zrejme nikdy nepochopím.

Súťažili sme, kto prvý zbadá vopred
určenú vec, a hrali sme slovný futbal,

ale po dvadsiatich minútach nás to prestalo baviť.

„Vzala si so sebou kefy, Zuzka?“

„Pravdaže,“ odvetila moja kamarátka a potľapkala svoj batoh pod nohami. „No neviem, koľko stretnem na pláži zvierat, ktoré by som mohla česať.“

„Na Cézarovi môžeš trénovať vždy, keď budeš chcieť.“

Adam zaspal s lízankou v ústach. Mal ich pootvorené a hrozilo, že mu z nich lízanka vypadne, preto som mu podoprela bradu dinosaurom. Cézar mi fučal do tváre a Zuzke mával chvostom pred očami. Začínalo to byť poriadne otravné. Ocko sa na nás každú chvíľu pozeral a my sme sa snažili tváriť, že si to užívame. Videla som, že sa nevie dočkať, kedy začneme šomrať, ale

bola som rozhodnutá, že takú radosť mu neurobíme.

„Máš so sebou svoju zverolekársku tašku, mami?“ opýtala som sa.

„Nie, zlatko, nemám. Ideme na prázdniny, a keby sme stretli nejaké zvieratko v ohrození, určite v blízkosti nájdeme dajakú veterinárnu ordináciu.“

Pozrela som sa na Zuzku. Vzápätí sme pokrútili hlavami a ja som zagúľala očami. Zverolekár nikdy nevie, čo sa kde zomelie.

César si konečne ľahol a zaspal, a tak som si mohla z batoha vybrať zápisník. Začali sme so Zuzkou spisovať zoznam zvierat, ktoré by sme mohli vidieť pri kempovaní na pláži.

Do kempu sme dorazili až poobede. Cesta nám trvala dlhšie, ako sme predpokladali, lebo Adam vracal (mama povedala, že zjedol priveľa lízaniek) a oco stále zastavoval, pretože si myslel, že Cézar potrebuje ísť na záchod, keď toľko prdí.

Keď mamina oznámila, že sme na mieste, Zuzka sa skoro rozplakala od radosti.

„Neodbiehajte veľmi ďaleko od nás a nechodte samy k vode,“ pripomenula